

۴- مروری بر اوضاع اقتصادی و بازرگانی اروگوئه

۱- اوضاع کلی

ooooooooooooo

اروگوئه که رسماً "

"جمهوری شرقی اروگوئه" (۱)

نامیده می شود در شرق آمریکا -

جنوبی ، بین ۳۰ درجه و ۶ دقیقه

تا ۳۵ درجه و ۲ دقیقه عرض

جنوبی و ۵۳ درجه و ۵ دقیقه تا ۵۸ درجه و ۳۰ دقیقه طول غربی

قرار گرفته است .

این کشور از شمال و شمال شرقی به برزیل ، از غرب به

آرژانتین ، از جنوب غربی به رودخانه پلاته (۲) و از جنوب و

جنوب شرقی به اقیانوس اطلس محدود است . مساحت اروگوئه بالغ بر

۱۷۶۲۱۵ کیلومتر مربع می باشد .

برطبق آخرین آمار ارائه شده از سوی بانک توسعه کشورهای

امریکائی (۳) ، در سال ۱۹۸۷ جمعیت این کشور بالغ بر ۲/۹۶ میلیون

نفر بوده و رشد سالانه جمعیت آن ۰/۴ درصد گزارش شده است . (۴)

(۱): Republica Oriental del Uruguay

(۲): Plate

(۳): Inter-American Development Bank

(۴): U.N., Demographic Yearbook 1986. (New York, 1988).

نسبت شهرنشینی در اروگوئه، در مقایسه با دیگر کشورهای امریکای - لاتین، بالاست و تقریباً ۸۵ درصد از جمعیت این کشور، در شهرها زندگی می‌کنند. از آنجا که این نسبت در سال ۱۹۶۰ حدود ۷۷ درصد بوده است، بنظر می‌رسد که اروگوئه با مسئله مهاجرت روستائیان به شهرها چندان روبرو نبوده است.

مونه ویدئو، با جمعیتی بالغ بر ۱/۳ میلیون نفر، پایتخت اروگوئه و مرکز فعالیتهای صنعتی و بازرگانی و بندر مهم این کشور است. سایر بنادر، (مانند بندر آزاد نئو و پالمیرا)^(۱)، در کنار رودخانه اروگوئه واقع شده‌اند. دیگر شهرهای مهم اروگوئه عبارتند از: پایساندو^(۲) و سالتو^(۳).

اکثریت مردم اروگوئه مسیحی و دارای مذهب کاتولیک می‌باشند. زبان رسمی این کشور، اسپانیولی است که دارای لهجه و لغات ایتالیائی می‌باشد. اکثر مردم اروگوئه را سفیدپوستان تشکیل می‌دهند که از نژاد اروپائی (عمده "اسپانیائی و ایتالیائی") و جزو مهاجرینی هستند که بین سالهای ۱۸۵۰ - ۱۹۵۰ در این منطقه سکنی گزیدند.

واحد پول این کشور "پزودید"^(۴) است که معادل یک هزار پزو قدیم و برابر با یکصد سنتسیموس^(۵) می‌باشد. در سال ۱۹۸۷ هر دلار امریکا برابر با ۲۲۶/۶۷ پزو جدید بوده است. این درحالی

(۱): Nueva Palmira

(۲): Paysandu

(۳): Salto

(۴): New Peso

(۵): Centesimos

است که در سال ۱۹۸۲ هر دلار آمریکا معادل ۱۳/۹۱ پزو بوده و پس
به عبارت دیگر ارزش پزو در مقابل دلار سالانه بطور متوسط حدود
۵۰ درصد کاهش داشته است .

جدول شماره ۱- تغییرات ارزش برابری پزو در مقابل یک دلار آمریکا

۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	۱۹۸۲
۲۲۶/۶۷	۱۵۱/۹۹	۱۰۱/۴۳	۵۶/۱۲	۳۴/۵۴	۱۳/۹۱

مأخذ: E.I.U. Country Profile: Uruguay 1988-89 (London, EIU Pub. 1988), P.7.

۲- تاریخچه فعالیتهای اقتصادی

oo

اروگوئه یکی از موفقترین کشورهای آمریکای لاتین در قرن
حاضر بوده است . این موفقیت را می توان از تمایل این کشور به
توسعه صادرات و تجارت گوشت و پشم ناشی دانست . موفقیت اقتصادی
این کشور سبب گردید تا در دوران حکومت پرزیدنت " خوزه باتل -
اوردونز " (۱) - که تا سال ۱۹۲۹ نقش عمده ای در سرنوشت این کشور
ایفا نمود - رفاه اجتماعی بهبود یابد . همچنین ، ایجاد تاسیسات
زیربنائی و توسعه موسسات مالی نیز مورد تاکید قرار گرفت .

با شروع بحران بزرگ جهان سرمایه داری ، صادرات گوشت و
پشم اروگوئه در دهه ۱۹۳۰ متوقف گردید زیرا تبعیض تجاری ،
سیاستهای حمایتی و کاهش ارزش پول - به منظور حفظ قدرت رقابت -
در تجارت بین الملل رایج و جان نشین تجارت سالم گردیده بود .

(۱): Jose Battle Ordenez

در این موقعیت، اروگوئه نیز راهی جز اتخاذ سیاست جان‌نشینی واردات و توسل به سیاست ارزی و تعرفه‌های گمرکی نداشت. سیاست جان‌نشینی واردات تا اواسط دهه ۱۹۵۰ به طول انجامید و حتی با وجود شرایط جدید و مساعدی که در پایان جنگ بین‌المللی دوم به وجود آمده بود، اروگوئه مصمم به ادامه این سیاست بود. اما، بازار کوچک داخلی فرصت‌های محدودی را برای ادامه این سیاست به وجود می‌آورد. عدم کارآئی بخش صنعت - که در زیر چتر حمایتی توسعه یافته بود - وابستگی شدید به نهاده‌های وارداتی نیز - بر مشکلات فوق می‌افزود. این شرایط، رشد اقتصادی را کاهش داده و برنامه‌ریزی جهت تولیدات صادراتی را از بین برده بود و در نتیجه، وضعیت تراز پرداختها نیز وخیم‌تر شده بود. افزایش سهم و رشد هزینه‌های دولتی که سریعتر از افزایش تولید ناخالص ملی بود در اثر سالها در دهه‌های ۱۹۴۰، ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ تورم را تشدید می‌نمود. افزایش قیمت نفت در سال ۱۹۷۳ و عدم واردات گوشت از سوی بازار مشترک، وضع را وخیم‌تر نمود. برنامه اصلاحات اقتصادی که در سال ۱۹۷۲ اعلام گردیده بود، به دلیل افزایش تروریسم شهری و به قدرت رسیدن نظامیان در سال ۱۹۷۳، بطور کامل به اجرا گذاشته نشد.

در طی سالهای ۱۹۷۳ - ۷۸، دولت نظامی سیاست‌های درون‌گرایانه را کنار گذاشت و به حمایت از سرمایه‌گذاری و صادرات پرداخت. صادرات اروگوئه تحت تاثیر مشوقهای جدید اعطای سوبسید، تنزل مکرر ارزش پول، بازپرداخت حقوق و عوارض گمرکی و... افزایش یافت. تعرفه‌های گمرکی کاهش یافتند، سرمایه‌گذاری خارجی آزاد گردید و بازارهای ارزی و مالی از کنترل خارج شد.

با افزایش قیمت نفت در سال ۱۹۷۹ و کاهش قیمت دلاری گوشت گاو و در اوضاع اقتصادی اروگوئه تغییراتی اساسی روی داد. درخـلال سالهای ۱۹۷۴ - ۸۰ رشد صادرات و سرمایه‌گذاری ثابت به ترتیب سالانه حدود ۱۹ و ۱۸ درصد بود. تولید ناخالص داخلی نیز رشد زیادی یافت و نرخ بیکاری کشور از ۱۲ درصد در اواسط دهه ۱۹۷۰ به ۵/۸ درصد در نیمه اول سال ۱۹۸۱ کاهش یافت.

نیمه اول دهه ۱۹۸۰، دوره دشواری برای اروگوئه بود زیرا که مبارزه برعلیه تورم، نیازمند کنترل شدید پولسی و نرخهای بالای ارز بود که در اوایل این دهه، مانع از رشد اقتصادی کشور شد. کاهش رشد، باعث تقلیل درآمدهای دولت گردید و کسری بودجه را افزایش داد. برای دولت کاهش هزینه و کسری بودجه دشوار بود. از سال ۱۹۸۵، دولت غیرنظامی اروگوئه با تنزل ارزش پول، سعی در افزایش صادرات نموده و در زمینه افزایش پس‌انداز سرمایه‌گذاری، اقداماتی انجام داده است.

— تولید داخلی و درآمد سرانه
رتال جامع علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

از زمان کنار گذاشتن سیاست جانشینی واردات و اتخـاذ سیاست گسترش صادرات در سال ۱۹۷۴، تا سال ۱۹۸۰ این کشور بطور متوسط سالانه بارشدهی معادل ۴/۵ درصد روبرو بوده است. لکن این نرخ در سال بعد به ۱/۴ درصد کاهش یافت و در سال ۱۹۸۲، اقتصاد اروگوئه با شدیدترین رکود خود از بحران ۱۹۳۰ تا آن زمان روبرو گردید. در سالهای ۱۹۸۳ و ۱۹۸۴ نیز به دنبال به اجرا در آمدن سیاستهای تثبیتی به منظور کنترل قیمتها و ترازبوداختها، اقتصاد

کشور همچنان بارکود دست‌بگریبان بود و درفاصله این سالها تولید ناخالص داخلی به میزان ۷/۴ درصد دیگر کاهش یافت .

در سال ۱۹۸۵، تولید ناخالص داخلی تنها حدود ۰/۳ درصد رشد داشت ، اما افزایش صادرات در سال ۱۹۸۶ رشدی معادل ۶/۶ درصد در تولید ناخالص ملی را برای اقتصاد به ارمغان آورد . عملکرد سال بعد نیز موفقیت‌آمیز بود ، بویژه در زمینه سرمایه‌گذاری که تحول مثبتی در کشور بوجود آمد . پیش‌بینی گردیده بود که نرخ رشد اقتصادی در سال ۱۹۸۸ به ۴ درصد بالغ گردد .

جدول شماره ۲- تولید ناخالص داخلی در اروگوئه واحد: میلیون پزو

تولید ناخالص داخلی	۱۹۸۲	۱۹۸۳	۱۹۸۴	۱۹۸۵	۱۹۸۶	۱۹۸۷
بدقیمت جاری	۱۲۸۶۹۶	۱۸۵۰۰۶	۲۹۲۳۵۹	۵۲۸۱۵۲	۹۷۱۷۳۴	۱۷۰۰۵۵۹
بدقیمت ثابت سال ۱۹۷۸	۳۲۱۳۸	۳۰۳۵۷	۲۹۸۱۶	۲۹۹۰۵	۳۱۸۷۹	۳۳۴۵۴
درصد تغییرات واقعی	-۹/۴	-۵/۹	-۱/۵	۰/۳	۶/۶	۴/۹

(۸): مقدماتی

مأخذ: E.I.U. Country Profile: Uruguay, 1988-89 (London: E.I.U. Pub. 1988), P.9.

به تبع کاهش تولید ناخالص داخلی ، درآمد سرانه نیز از سال ۱۹۸۲ تا سال ۱۹۸۵ سیری نزولی داشت و از ۲۸۸۵۸ پيسزو (به قیمت‌های ثابت) به ۲۶۲۳۵ پزو تقلیل یافت . لکن پیسز از برطرف شدن رکود اقتصادی در کشور ، درآمد سرانه نیز از رشد زیادی برخوردار گردید . براساس محاسبات مقدماتی ، این نرخ رشد در سال ۱۹۸۶ حدود ۷/۴ درصد بوده و برآورد شده بود که در سال

شناور شدن نرخ ارز در پایان سال ۱۹۸۲، نرخ تورم بسیار افزایش یافت و در سالهای ۱۹۸۳ و ۱۹۸۴ به ترتیب به ۵۲ و ۶۶ درصد رسید. این روند افزایش تورم، با افزایش نرخ خدمات عمومی، افزایش دستمزدها و حذف سوبسیدها در سال ۱۹۸۵، تشدید گردید و رشد شاخص هزینه زندگی در این سال به ۸۳ درصد بالغ شد. البته در چهار ماهه اول این سال، قیمتها، تحت تاثیر انتظارات تورمی، عوامل داخلی (نظیر تنزل ارزش پول، تغییر دولت و کسری بودجه) و عوامل خارجی (تورم در آرژانتین) بود و طی این مدت ۲۷ درصد (رشد سالانه ای معادل ۱۰۵ درصد) افزایش یافت. اما برنامه مالی دولت که برای ژوئیه ۱۹۸۵ تا ژوئن ۱۹۸۶ طرح ریزی شده بود تا حدودی در کاهش انتظارات تورمی موثر واقع شد و طی ماههای باقیمانده سال، متوسط نرخ رشد ماهانه قیمت‌های مصرفی برابر با ۴/۷ درصد (معادل نرخ تورم سالانه ۷۳ درصد) بود.

دستمزدهای واقعی طی ده سال گذشته به میزان ۵۰ درصد و تنها طی سالهای ۱۹۸۳ - ۸۴ به میزان ۲۸ درصد کاهش یافته‌اند. در سال ۱۹۸۵ تغییری در این روند حاصل گردید و دستمزدهای واقعی در بخش دولتی و خصوصی بطور متوسط ۱۴/۱ درصد افزایش یافت. این بهبود را می‌توان ناشی از عوامل زیر دانست:

اولاً، رشد بطنی قیمت گوشت - در مقایسه با رشد سریعتر قیمت سایر بخشها - سبب انتقال درآمد از بخش دامداری به سایر بخشها گردید و در نتیجه قدرت خرید حقوق بگیران افزایش یافت. ثانیاً، به تعویق انداختن بازپرداخت بدهیهای خارجی توسط شرکتها، آنها را قادر ساخت تا منابع مالی لازم را جهت افزایش دستمزدهای اسمی

واحد: درصد

جدول شماره ۴- شرح تورم در آمریکا

۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	۱۹۸۲	۱۹۸۱	۱۹۸۰	۱۹۷۹	۱۹۷۸	۱۹۷۷	۱۹۷۶	شرح
۸۴	۶۶/۱	۵۱/۵	۳۰/۵	۲۴/۴	۲۲/۸	۸۳/۱	۴۶	۵۷/۴	۳۹/۹	تا آخر فصلت معمول کننده
۷۷/۶	۷۷/۵	۵۹/۷	۱۳/۳	۴۵/۲	۳۲/۵	۸۶	۴۸/۴	۵۹/۵	۳۸/۵	موتاد غذایی
۹۳	۸۹/۶	۶۴/۷	۸	۱۸/۸	۲۷/۷	۹۵/۲	۳۱/۵	۴۶/۶	۳۶/۴	سواک
۷۷/۱	۳۸/۹	۳۰/۹	۲۸/۸	۳۳/۹	۶۴/۷	۷۸/۸	۴۵/۶	۶۶/۵	۴۳/۶	مسکن
۱۰۳/۸	۶۸/۱	۵۸/۸	۲۷/۹	۳۶/۳	۴۷/۹	۷۶/۹	۴۴/۹	۵۰/۱	۴۱/۱	مشرفه
۷۴/۲	۸۴	۷۳/۸	۳۳/۵	۱۴/۹	۳۸/۶	۷۷/۱	۵۹/۶	۴۴/۸	۴۵/۱	تا آخر فصلت عمده فروشی اداری
۴۱/۱	۹۰/۳	۱۱۸/۶	۱۷/۹	۵/۲	۱۶/۷	۶۴/۴	۹۳	۵۵/۸	۴۵/۳	معمولات کتا و روزی
۷۱/۹	۷۰/۵	۱۱۱/۱	-۵/۵	۱۴/۳	۶۸/۳	۳۹/۳	۸۴/۳	۵۲	۱۰/۸	معمولات زراعی
۲۴/۴	۱۰۳	۱۲۴/۸	۴۱/۹	-۳/۷	-۷/۹	۷۸	۹۵/۶	۵۱/۱	۸۴/۱	معمولات دامی
۸۵/۵	۸۳	۶۲/۹	۳۷/۹	۱۸/۱	۳۲/۹	۸۲/۷	۴۹/۳	۴۱/۷	۴۵	کارهای صنعتی

U.N., Economic Survey of Latin America and the Caribbean-1987.

تأخذ:

جدول شماره 5 - دستمزد های اسمی و واقعی

1980 = 100											
1985	1984	1983	1982	1981	1980	1979	1978	1977	1976		
88/3	77/3	85	107/3	107/5	100	100/4	109/3	113/3	178/4	دستمزد های واقعی	
83/4	73/1	83/9	107	107/1	100	94/4	100/5	104/7	117/5	بسی دولتی	
93/9	81/7	84/-	107/1	107/9	100	106/7	117/3	123/3	130/3	بسی خصوصی	
سریخ ز - عدد											
14/1	-4	-20/7	-0/3	7/5	-0/4	-8/1	-3/4	-11/9	-5/8	دستمزد های واقعی	
14/1	-12/9	-21/6	0/1	7/1	5/9	-7/1	-3	-10/8	-3/7	بسی دولتی	
14/9	-5	-14/7	-0/7	7/9	-4/3	-4	-4/1	-12/8	-7/4	بسی خصوصی	

1- این جدول بر اساس حداقل انباشته ای برای سال 1980 و دستمزدهای واقعی بر پایه سده 1980 تنظیم شده است

U.N., Economic Survey of Latin American and the Caribbean-1987.

ملاحظه:

به میزان توافق شده، بدست آورند. ثالثاً، همانطور که قبلاً پیش بینی بود، تحولات نرخ ارز در سال ۱۹۸۵ (قیمت دلار بیست و نه ماههای مه تا دسامبر با نرخ سالانه ای معادل ۶۵ درصد افزایش یافت) تاثیر زیادی در سطح قیمت های داخلی گذاشت .

البته درآمد واقعی خانوارها، حدود ۶ درصد کمتر از دستمزدهای واقعی افزایش یافت . زیرا، اولاً " به همین میزان از قدرت خرید یازنشتگان کاسته شده بود و ثانياً " درآمد واقعی کسانی که برای خود کار می کردند احتمالاً " با سرعت کمتری از حقوق بگیران افزایش یافته بود .

از نظر دولت، افزایش دستمزدهای واقعی تنها از طریق افزایش فعالیتهای تولیدی و کاهش نرخ تورم میسر است. دستمزدهای واقعی باید در ارتباط با افزایش تولید و موقعیت رقابتی کشور در مقابل دیگر کشورها تعیین شود، در غیر این صورت بهبود اقتصادی بسیار دشوار خواهد بود. تعدیل دستمزدها با نرخ تورم (Wage Indexation) مانعی بر سر راه سیاست های تثبیتی است و بجای کمک به کاهش میزان تورم، موجب بی اطمینانی نسبت به برنامه های آتی می شود. در سال ۱۹۸۶ تعدیل دستمزد بر اساس تورم مورد انتظار و در سطحی پائین تر از نرخ های تورم گذشته تعیین شد، که این خود عامل مهمی در کاهش نرخ تورم کشور بوده است .

— سهم هر یک از بخشهای اقتصاد در تولید ملی و اشتغال
=====

از اواسط دهه ۱۹۷۰ به بعد سهم بخشهای مختلف اقتصاد در تولید داخلی تغییرات چندانی نداشته است . به عنوان مثال ،

در سال ۱۹۷۶ بخش کشاورزی ۱۲/۴ درصد از تولید ناخالص داخلی را به خود اختصاص داده بود که این رقم در ده سال بعد تنها بیست و سه درصد رسیده است. سهم بخش صنعت در طی این مدت از ۲۳ درصد به حدود ۲۲ درصد کاهش یافته است. سهم بخش ساختمان در سال ۱۹۸۵، به علت گسترش صنعت جهانگردی، در اوج خود قرار داشت لکن این بخش از آن پس روندی نزولی یافت و در سال ۱۹۸۱ حدود ۵/۳ درصد و در سال ۱۹۸۶ تنها معادل ۲/۴ درصد در تولید داخلی سهم داشت. سهم بخش تجارت نیز حدود ۳ درصد کاهش داشته است. در مقابل سهم سایر خدمات حدود ۵ درصد افزایش یافت.

جدول شماره ۶- سهم بخشهای مختلف اقتصادی در تولید ناخالص داخلی به همیمنهای ثابت
سال ۱۹۷۸ واحد: میلیون یزو

۱۹۸۶		۱۹۸۱		
سهم	میلیار	سهم	میلیار	
۱۲/۷	۳۴۲۰	۱۱/۹	۳۵۹۶	کشاورزی، جنگلداری و ماهیگیری
۲۱/۷	۵۸۲۷	۲۲/۱	۶۶۶۲	صنعت و معدن
۱/۸	۲۸۷	۱/۲	۲۳۰	برق و گاز و آب
۲/۴	۶۴۶	۵/۳	۱۵۹۳	ساختمان
۱۴/۹	۴۰۱۶	۱۷/۷	۵۳۲۷	تجارت عمده فروشی و خرده فروشی
۶/۹	۱۸۶۱	۶/۷	۲۰۲۵	حمل و نقل و ارتباطات
۳۹/۶	۱۰۶۷۰	۳۲/۹	۱۰۵۲۰	سایر خدمات
۱۰۰	۲۶۹۳۷	۱۰۰	۳۰۱۷۳	تولید ناخالص داخلی به همیمن عوامل

مأخذ: E.I.U. Country Profile, Uruguay, 1988-89, (London, E.I.U. Pub., 1988), P. 8.

برطبق آمارهای ارائه شده از سوی سازمان ملل متحد، در سال ۱۹۸۶ تنها ۳۹ درصد از جمعیت کشور از لحاظ اقتصادی فعال بودند. ترکیب نیروی کار از اواسط دهه ۱۹۶۰ تغییرات عمده‌ای پیدا نکرده است. در سال ۱۹۸۲، ۲۰ درصد از جمعیت فعال، در بخش صنعت، ۱۷ درصد در بخش کشاورزی و ماهیگیری و ۶ درصد در بخش ساختمان مشغول به کار بودند. حدود ۳۰ درصد از نیروی کار فعال کشور توسط دولت بکار گرفته شده است، هرچند کسری بودجه دولت این سهم را کاهش داده است.

— سهم هزینه‌های مصرفی و سرمایه‌های در تولید ملی
#####

تا سال ۱۹۸۰، تقاضای داخلی در اثر افزایش در میزبان مصرف و سرمایه‌گذاری همچنان روبه رشد بود. این افزایش حتی فراتر از افزایش تولید داخلی بود و برای جبران آن به واردات توسل شد. در سال ۱۹۸۳، بیش از ۸۷ درصد از تولید ناخالص داخلی به مصارف خصوصی و دولتی اختصاص یافت که از این میزان حدود ۸۵ درصد آن به بخش خصوصی تعلق داشت. مصارف خصوصی از سال ۱۹۸۱ تا سال ۱۹۸۳ کاهش زیادی یافت بطوری که به سطحی پائین‌تر از سال ۱۹۷۹ رسید. در این رابطه می‌توان کاهش فعالیت‌های اقتصادی و درآمد سرانه را (از ۳۸۰۷ دلار در سال ۱۹۸۱ به ۱۸۱۶ دلار در سال ۱۹۸۳) از عوامل اصلی دانست. در سال‌های اخیر مصرف بخش خصوصی بهبود یافته و به سطوح اوایل دهه ۱۹۸۰ رسیده است.

در دهه کنونی سهم سرمایه‌گذاری در تولید ناخالص داخلی نیز بسیار کاهش یافته است که عمده‌ی ناشی از رکود اقتصادی

اوایل این دهه و تلاشهای دولت برای کاهش کسری بودجه بوده است. سهم سرمایه‌گذاری در تولید ناخالص داخلی از ۱۷/۳ درصد در سال ۱۹۸۰ به حدود ۹/۵ درصد در سال ۱۹۸۷ کاهش یافته است.

جدول شماره ۷- تولید ناخالص داخلی به قیمت‌های ثابت سال ۱۹۷۸ واحد: میلیون پزو

۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	۱۹۸۲	
۲۴۹۰۳	۲۲۷۱۱	۲۰۶۷۴	۲۰۴۹۷	۲۱۹۲۶	۲۴۲۵۷	مصرف خصوصی
۲۷۸۲	۲۶۴۴	۲۴۸۴	۲۴۴۷	۲۳۲۲	۲۴۵۲	مصرف دولتی
۲۹۷۶	۲۴۹۹	۲۳۱۰	۳۰۰۹	۲۴۷۱	۵۱۶۵	تشکیل سرمایه ناخالص
۱۶۸	۱۱	۲۱۴	۱۰۲	-۴۱۹	-۳۵۰	تغییر در ذخایر
۷۳۷۵	۸۱۴۶	۷۱۰۲	۶۷۴۴	۶۶۹۷	۵۸۰۱	صادرات
-۶۷۵۰	-۶۱۳۲	-۴۹۶۹	-۴۸۸۳	-۵۷۴۰	-۷۱۸۷	واردات
۳۳۴۵۴	۳۱۸۷۹	۲۹۹۰۵	۲۹۸۱۶	۳۰۲۵۷	۳۲۱۳۸	تولید ناخالص داخلی به قیمت بازار

* : مقدماتی

مأخذ: E.I.U., Country Profile: Uruguay 1988-89, (London, E.I.U. Pub., 1988), P. 9.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

رتال جامع علوم انسانی

- ویژگیهای بودجه دولت
 هه

اگرچه به کرات کسری بودجه در اروگوئه وجود داشته، لیکن در اواخر دهه ۱۹۷۰ و در دو سال اول دهه ۱۹۸۰، توازن نسبی میان هزینه‌ها و درآمدهای دولت وجود داشت. کاهش شدید فعالیت‌های اقتصادی در سال ۱۹۸۲، کسری بودجه دولت را به نحو بی‌سابقه‌ای افزایش داد و آن را به ۱۰/۱ درصد تولید ناخالص داخلی رساند.

در سال ۱۹۸۳، به منظور کاهش میزان کسری بودجه دولت و شرکتهای دولتی، تغییرات عمده‌ای در سیاستهای مالی ایجاد گردید. مالیات شرکتهای دولتی افزایش یافته ارزش واقعی دستمزدها در بخش دولتی و نیز مزایای بیمه اجتماعی کاهش یافتند و مالیات جدیدی بر صادرات وضع گردید. در نتیجه، علی‌رغم رکود زیادی که در کشور وجود داشت، کسری بودجه بخش عمومی کاهش یافت و از ۱۰/۱ درصد در سال ۱۹۸۲ به ۳/۲ درصد در سال ۱۹۸۵ رسید.

نزدیک به ۹۰ درصد از درآمدهای دولت را مالیاتها تشکیل می‌دهند که رقم مالیات بر ارزش افزوده، عمده‌ترین آن است. در طی سالهای ۱۹۸۲ - ۱۹۸۴ درآمدهای دولت از ۱۵/۲ درصد تولید ناخالص ملی به ۱۳/۵ درصد کاهش یافت اما در سالهای ۱۹۸۵ و ۱۹۸۶ - به دلیل افزایش مالیات بر سوخت، مالیات برارث و مالیات بر فروش ارز - درآمدهای دولت حدود ۹۰ درصد (۱۲ درصد به قیمت ثابت) افزایش داشتند.

در بخش هزینه‌ها نیز پرداخت حقوق و دستمزد، کمک‌ها و پرداختهای تامین اجتماعی، حدود ۶۰ درصد از هزینه‌های دولتی را تشکیل می‌دهند. خرید کالاها و خدمات و بهره‌های دولتی با سهمی حدود ۱۲ درصد از دیگر اقلام عمده هستند. علی‌رغم افزایش اسمی در هزینه‌های دولتی، ارزش واقعی هزینه‌ها در سال ۱۹۸۵ بیش از ۴ درصد کاهش داشت که عمده‌ی ناشی از کاهش هزینه واقعی سرمایه‌گذاری و خرید کالاها و خدمات بوده است.

- حجم و ترکیب ذخایر
 ه

بین سالهای ۱۹۷۸ - ۱۹۸۱ ذخایر ارزی اروگوئه (به استثناء طلا) روبه افزایش بود و از ۳۵۲ میلیون دلار به ۴۳۰ میلیون دلار رسید. اما رکود اقتصادی سال ۱۹۸۲ کاهش زیادی در ذخایر این کشور ایجاد نمود و آن را تا ۱۱۶ میلیون دلار تنزل داد. از این سال به بعد، خصوصا " در سالهای ۱۹۸۶ و ۱۹۸۷، با اتخاذ سیاستهای پولی و مالی مناسب، میزان ذخایر افزایش یافت و در سال ۱۹۸۷ به سطح ۵۳۰ میلیون دلار رسید. ذخایر طلای این کشور نیز در اوایل دهه ۱۹۸۰ کاهش فراوانی داشت، لکن از آن زمان تاکنون در حدود ۲/۶ میلیون اونس (به ارزش ۶۷۸ میلیون دلار) باقی مانده است.

جدول شماره ۵ - ذخایر ارزی و غیر ارزی اروگوئه

۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	۱۹۸۲	۱۹۸۱	۱۹۸۰	۱۹۷۹	۱۹۷۸	
۵۳۰	۴۸۲	۱۷۲	۱۲۲	۲۰۷	۱۱۶	۲۲۰	۳۸۲	۴۴۲	۴۵۲	کل ذخایر (به استثناء طلا)
-	-	-	-	۱۰	-	۲۳	۲۲	۲۱	۲۲	سهیمه در صندوق بین المللی پول
۴۴۲	۴۷۰	۱۶۰	۱۲۹	۱۹۲	۱۱۶	۲۵۲	۳۶۷	۴۲۱	۴۳۶	ارز خارجی
۶۸	۱۲	۱۲	۵	۲	۲	۶۶	۱۵	۲۱	۱۵	حق برداشت مضمون
۲/۶۱	۲/۶۱	۲/۶۲	۲/۶۲	۲/۶۰	۲/۵۶	۲/۷۹	۲/۷۲	۲/۳۱	۲/۶۲	میزان ذخایر طلا (میلیون اونس)
-	۶۷۸	۶۷۸	۶۷۷	۶۰۳	۶۷۲	۵۲۶	۵۲۰	۵۱۲	۵۴۲	ارزش ذخایر طلا

مأخذ:

I.M.F., International Financial Statistics, (Washington, 1984).

U.N., Monthly Bulletin of Statistics, No. 4, (N.Y., UN Pub. August 1988).

بدهی بخش دولتی عمده^۱ ناشی از کسری بودجه و جبران کسری
ترازپرداختها بوده است.

— سرمایه‌گذاریهای خارجی در اروگوئه —————

در زمینه سرمایه‌گذاری خارجی محدودیت‌های اندکی وجود
دارد و قانون سرمایه‌گذاری خارجی تنها دسترسی به اعتبارات
داخلی را محدود نموده است. مجوز سرمایه‌گذاری در زمینه‌هایی
از قبیل: الکتریسیته، معدن، پتروشیمی و هیدروکربورها اعطاء
گردیده و دولت تلاش نموده تا سرمایه‌گذاری خارجی را به سمت
جهانگردی و جنگلداری هدایت نماید.

میزان سرمایه‌گذاری خارجی در فعالیتهای صنعتی حدود
۷۵۰ میلیون دلار برآورد شده است که نیمی از آن متعلق به آمریکا و
کانادا و ۳۰ درصد دیگر مربوط به کشورهای اروپایی بوده است.
طی سالهای ۱۹۷۹ - ۸۰ سرمایه‌گذاری خارجی در این کشور منفی بوده
است. مثلاً شرکت جنرال الکتریک حدود ۶۰ درصد از سهام خود را به
شرکتهای داخلی فروخت و شرکتهای مورد و فیات نیز، به دلیل محدود
بودن بازار این کشور، از ادامه فعالیت منصرف شدند.